

SŁOWO PANA

TEMAT: I żywot wieczny. Amen

KATECHIZM

Chrześcijańska wizja śmierci jest wyrażona szczególnie trafnie w liturgii Kościoła: "Albowiem życie Twoich wiernych, o Panie, zmienia się, ale się nie kończy, i gdy rozpadnie się dom doczesnej pielgrzymki, znajdą przygotowane w niebie wieczne mieszkanie"

Śmierć jest końcem ziemskiej pielgrzymki człowieka, czasu łaski i miłosierdzia, jaki Bóg ofiaruje człowiekowi, by realizował swoje ziemskie życie według zamysłu Bożego i by decydował o swoim ostatecznym przeznaczeniu.

Gdy zakończy się "jeden jedyny bieg naszego ziemskiego żywota", nie wrócimy już do kolejnego życia ziemskiego.

"Postanowione ludziom raz umrzeć" (Hbr 9, 27).

Po śmierci nie ma "reinkarnacji"..
(KKK 1012, 1013)

Końcowe "Amen" w Credo podejmuje więc i potwierdza jego pierwsze słowa: "Wierzę". Wierzyć znaczy odpowiadać "Amen" na słowa, obietnice, przykazania Boże; znaczy powierzyć się całkowicie Temu, który jest "Amen" nieskończonej miłości i doskonałej wierności. Codzienne życie chrześcijańskie będzie wówczas odpowiedzią "Amen" na słowa: "Wierzę". Wyznania wiary naszego chrztu.
(KKK 1064)

PISMO ŚWIĘTE

Niech się nie twoży serce wasze. Wierzcie w Boga? I we Mnie wierzcie! W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce. A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem. Znacie drogę, dokąd Ja idę». Odezwał się do Niego Tomasz: «Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?» Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie. Gdybyście Mnie poznali, znalibyście i mojego Ojca. Ale teraz już Go znacie i zobaczyliście»

[J 14,1-7]

KOMENTARZ

Wieczny los jest owocem życia, które człowiek prowadził. Czeką nas albo czyściec, albo niebo, albo piekło. Sądem ostatecznym będzie miał miejsce w dniu powtórnego przyjścia Jezusa, po zmartwychwstaniu umarłych. Będzie on potwierdzeniem i ujawnieniem wobec wszystkich ludzi prawdy o każdym z nas: o dobru i złu, o wszystkich konsekwencjach naszych wyborów, o naszym wiecznym losie. Przyjrzyjmy się teraz trzem możliwym stanom człowieka po śmierci.

Niebo, piekło, czyściec wyobrażamy sobie na ogół jako miejsca. Wtedy zwykle ponosi nas fantazja. Sedno leży w tym, co się dzieje z relacjami (więzami) człowieka z Bogiem i z innymi. Spróbujmy po kolei.

Czym jest NIEBO? Spotkaniem z Bogiem (Ojcem, Synem i Duchem Świętym) oraz ze wspólnotą zbawionych. Biblia mówiąc o niebie, posługuje się różnymi obrazami - symbolami szczęścia. Nie da się tych metafor przetłumaczyć. Możemy ich tylko wiernie strzec, broniąc przed rozplynięciem się w języku pojęć pozbawionych tajemnicy.

Biblia porównuje niebo np. do uczt weselnej,

CZAS DZIELENIA

Pytania do rozważenia indywidualnego i na czas dzielenia w grupach:

- Jak wyobrażasz sobie „życie wieczne“?
- Jakimi słowami opisujesz stan „szczęścia“?
- Co jest największą trudnością w mówieniu o „życiu wiecznym“??

NAUCZANIE

Jak mówił św. Augustyn, wszyscy pragniemy «szczęśliwego życia», szczęśliwości, chcemy być szczęśliwi. Nie wiemy dobrze, co to jest i jakie to jest, ale nas to pociąga. Na tym polega nadzieja wszystkich, wspólna ludziom każdej epoki i w każdym miejscu. Wyrażenie «życie wieczne» miałoby określać to nieodłączne oczekiwanie: nie jest to ciąg następujących po sobie dni kalendarzowych, ale moment zanurzenia się w oceanie nieskończonej miłości, w którym czas -- przed i potem -- już nie istnieje. Mamy nadzieję na pełnię życia i radości i tego oczekujemy od naszego bycia z Chrystusem
(papież Benedykt XVI)

TRADYCJA

„Niech twoje "Wyznanie wiary" będzie dla ciebie jakby zwierciadłem. Przeglądaj się w nim, by zobaczyć, czy wierzysz w to wszystko, co wypowiadasz. I każdego dnia raduj się swoją wiarą”
(św. Augustyn)

przygotowanej przez Boga: najlepsze wina, najlepsze mięsa, zaspokojony głód. Szczęście płynące z miłości, z bycia razem i dla siebie nawzajem, ze spotkania z bliskimi po wielu latach rozłąki. Ojcowie Kościoła snuli obraz barwnego korowodu zbawionych, któremu przewodzi Wodzirej - Chrystus. Niektórzy zachęcają, by z dobrych chwil przeżytych na ziemi budować obraz szczęśliwej wieczności. Trzeba jednak zachować pewną powściągliwość. Nasze pomysły na szczęście bywają złudne, a niektóre nawet grzeszne. Ile razy przekonywaliśmy się o tym, że to, co miało dać nam szczęście, było iluzją, oszustwem lub przelotną emocją. Może więc lepiej po prostu zaufać Bogu. On wie lepiej od nas, co dla nas najlepsze. Są rzeczy, o których się nie śniło filozofom. Nam także nie.

Czym jest CZYŚCIEC? To stan przygotowujący na niebo - stan duchowy, a nie jakieś miejsce w zaświatach. To proces uzdrowienia ludzkiego serca, uzdolnienia go do przeżywania nieba. Istotne są tutaj dwie prawdy. Po pierwsze oczyszczenie człowieka jest dziełem Bożego miłosierdzia. Człowiek w Bożym świetle uświadamia sobie, że nie jest jeszcze gotowy na niebo i dlatego potrzebuje kuracji. Człowiek w czyścicu przypomina chorego, który wie, że będzie zdrowy, ale musi jeszcze przejść bolesny zabieg.

Cierpienia czyścicowe porównywane są do ognia. Ten ogień to miłość Boga, to żar Boskiego Serca tęskniącego za człowiekiem. Ten płomień wypala resztki starego człowieka, aż dusza zapłonie piękną, pełną miłością. Druga prawda dotycząca czyścica mówi o solidarności pomiędzy żyjącymi i umarłymi. Modlitwa żyjących pomaga duszom czyścicowym w dochodzeniu do pełnej świętości. Kościół to głosi i praktykuje, ofiarowując Msze św. i modlitwy osobiste.

Czym jest PIEKŁO? Jest stanem wiecznego oddzielenia od Boga. Ewangelia przestrzega przed możliwością ostatecznego samowykluczenia człowieka z jedności z Bogiem i świętymi. Bóg nie może zmusić do miłości. Dar wspólnoty z Bogiem można przyjąć tylko w wolności. Taka jest natura tego daru. Słowa o piekle wypowiedane przez Jezusa są przede wszystkim ostrzeżeniem, by nie lekceważyć danego nam czasu. Są wezwaniem do nawrócenia i odpowiedzialności. Każdy ludzki wybór między dobrem i złem przynosi określone konsekwencje - czyni człowieka lepszym lub gorszym, prowadzi w stronę nieba lub piekła.

Kościół nie ogłosił nikogo potępionym. To znak, że nie wolno myśleć o innych jako o wtrąconych do piekła. Wolno i trzeba przed nim ostrzegać, zaczynając zawsze od siebie. Kościół błaga o miłosierdzie Boga, który nie chce „niektórych zgubić, ale wszystkich doprowadzić do nawrócenia” (2 P 3,9). Fatimska modlitwa jest bardzo wymowna: „Jezu, odpuść nam nasze grzechy, broń od ognia piekielnego, zaprowadź do nieba wszystkie dusze i dopomóż szczególnie tym, którzy najbardziej potrzebują Twojego miłosierdzia!”.